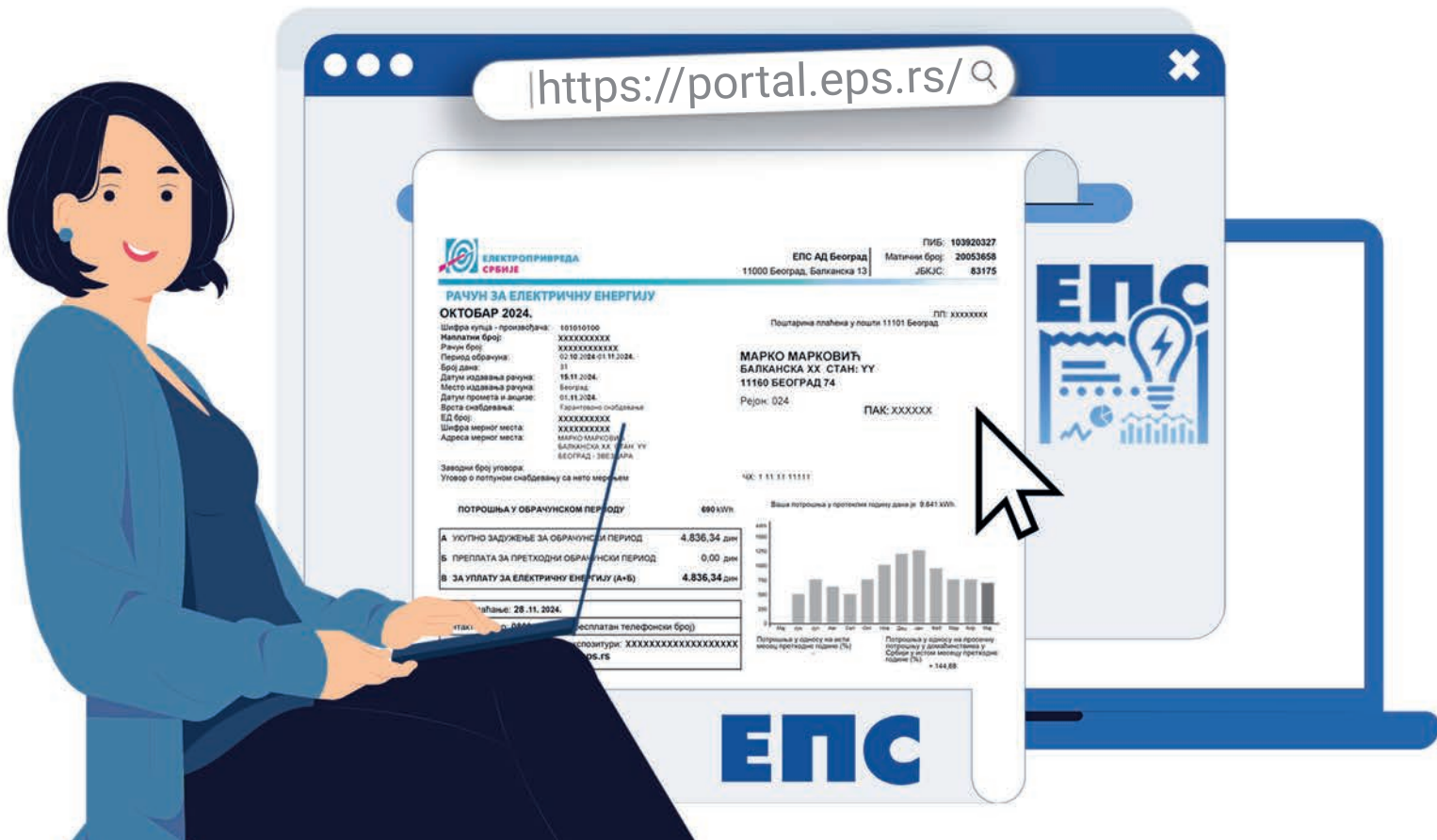

■ Са Површинског копа „Дрмно“

Рудари у срцу угљеног система

изабери
е-рачун

И

плати до
20. у месецу

оствари
попуст од

7%

на рачун за струју

ЕПС - УВИД У РАЧУН

**Плаћајте рачуне путем портала
или мобилном апликацијом**

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Садржај

- 05 **из епс групе**
Пројекат обнове „Власинских ХЕ“
Већа снага и поузданост
- 12 **актуелно**
Шта је донела модернизација
на ПК „Дрмно“
**Од лампе до дигиталног доба - човек у
центру рударства**
- 13 Младост и знање у служби
поузданости – инжењер Вељко Перић
Знање улива поверење
- 14 **локални мозаик**
Слава Градске општине Костолац
Свечано обележен Свети Прокопије
- 15 „Костолачки котлић“ на плажи
„Топољар“
Дан дружења и доброг залагаја
- 16 Са 17. Међународне ликовне колоније
„Костолац 2026“
Сусрети уметника
- 17 Одржан турнир у рукомету на песку
„Костолац опен 2026“
**Атрактивне рукометне партије на
песку**
- 18 Занимљива историја Костолаца (1)
**Највиша признања чети
за спасавање**

04

Душан Живковић, генерални директор ЕПС за РТС

Снабдевање стабилно, нема разлога за бригу

06

Обележен Дан рудара у Огранку
„ТЕ-КО Костолац“

У славу рудара и рударства

10

Прва смена на термокоманди блока Б3

Поуздан ритам најмлађег блока

импресум

ЕНЕРГИЈА
ЕПС КОСТОЛАЦ

ИЗДАВАЧ: ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ АД, Балканска 13, Београд
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР: Душан Живковић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Тања Крстонијевић,
ШЕФ ОДЕЉЕЊА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ ТЕ-КО КОСТОЛАЦ И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Вишња Огњановић, РЕДАКЦИЈА:
Предраг Животић, Ивана Миловановић, Владана Зарић и Јована Јовић. АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Николе Тесле 5-7, 12208 Костолац,
ТЕЛЕФОН: 012/241-904, e-mail: glas.proizvodjaca@eps.rs, WEB SITE: www.eps.rs, ЛИКОВНА И ГРАФИЧКА ПРИПРЕМА: Бирограф
КОМП д.о.о. НАСЛОВНА СТРАНА: Ивана Миловановић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: Бирограф КОМП д.о.о. 11080
Београд, Атанасија Пуље 22, ТИРАЖ: 1500 примерака.

Први број, под називом „Новине“, изашао 25. маја 1957. године. Од наредног броја лист је излазио под називом „Глас произвођача“ све
до 14. септембра 2010. од када је назив промењен у „ТЕ - КО Костолац“ (до 30. јуна 2015) од 15. 11. 2017. године опет излази под
називом „ЕПС енергија Костолац“.

Снабдевање стабилно, нема разлога за бригу

Снабдевање електричном енергијом је стабилно и очекујемо да тако буде и у наредном периоду, упркос веома изазовној ситуацији на Дунаву. „Електропривреда Србије“ предузела је све мере, а грађани и привреда немају разлога за бригу – рекао је Душан Живковић, генерални директор „Електропривреде Србије“, 5. августа у Јутарњем дневнику РТС.

Он је објаснио да су сви термо капацитети погону, осим два блока који су ремонту, а хидроелектране раде у режимима у складу са доточима.

– ХЕ „Ђердап 1“ производи 20 одсто своје уобичајене производње са историјски најмањим дотоком од 1.400 кубика, док је „Ђердап 2“ на око 30 одсто. Извесно је да ће се наставити период лошијег дотока,

„Електропривреда Србије“ се спремила за овакве ситуације на време, али важно је да разумемо да период слабог снега зими у Алпима доводи до овакве хидрологије током пролећа и лета – објаснио је Живковић.

Први човек ЕПС је указао да су благовремено предузете све мере да се одржи континуитет снабдевања електричном

енергијом, обезбеђивањем потребних количина енергије на тржишту, са кључним циљем да задрже акумулације воде и депоније угља на постојећем нивоу како би се осигурало снабдевање из сопствених капацитета.

О увозу електричне енергије Живковић је објаснио да се недостајућа количина енергије своди на оно што хидроелектране не могу да произведу, посебно „Ђердап“, највећи наш ХЕ капацитет, па се на тржишту обезбеђује око десетак процената.

Што се тиче спремности за зиму, Живковић је рекао да су урађене припреме и за летњу, а да се интензивно припрема систем за зимску сезону. Завршени су сви ремонти на угљеним системима, костолачка депонија угља је 100 одсто пуна, а производња у „Колубари“ је на високом нивоу. Он је истакао да су и депоније угља у ТЕНТ на чак 70 одсто попуњености и да ће се у наредном периоду допуњавати и резерве мазута како би све било потпуно спремо за зимску сезону.

Р. Е.

■ Поводом Дана рудара

Захвалност за допринос

Министарка рударства и енергетике Дубравка Ћедовић Хандановић и генерални директор „Електропривреде Србије“ Душан Живковић честитали су 6. август, Дан рудара, свим запосленима у рударском сектору и захвалили им се на доприносу за сигурност нашег електроенергетског система.

Током разговора са запосленима у Рударском басену „Колубара“ Ћедовић Хандановић је истакла да у тренутку када се регион суочава са још једном енергетском кризом, рудари ЕПС још једном потврђују да су кључни стуб енергетске стабилности и да улагања у нову рударску опрему додатно јачају поузданост електроенергетског система.

Она је подсетила да је у „Колубари“ при крају највећа монтажа рударске опреме у историји басена, која у годинама пред нама треба да обезбеди потребне количине угља.

– Један одлагач већ ради на најмлађем копу „Радљево“ а њему ће се до краја августа придружити багер. „Радљево“ ће обезбеђивати између 250.000 и 300.000 тона угља месечно, односно око седам милиона тона годишње. То су значајне количине за наш енергетски сектор и производњу електричне енергије – рекла је Ћедовић Хандановић.

Министарка је истакла да је стабилна производња угља у ЕПС-у, а посебно

у „Колубари“, те да је у последња три месеца производња премашила и план и прошлогодишњи ниво. Она је указала да је у последњих четири до пет година ЕПС уложио рекордних 450 милиона евра из сопствених средстава у нову рударску механизацију.

Душан Живковић, генерални директор ЕПС, истакао је да је рударски посао важан сваког дана у години, не само 6. августа.

– И данас рудари ЕПС, као и сваког од 365 дана у години, у свим временским условима, посвећено и предано раде како би било довољно електричне енергије за грађане и привреду Србије. Управо на њихов дан, овде поред нове опреме желим да поручим радницима у рударском сектору ЕПС-а да не треба да брину за будућност своје професије. Наше инвестиције у нову опрему и нове системе то показују. Монтажа свих нових багера и одлагача је у финишу, а неки од њих већ у овој години даће свој допринос у производњи – рекао је Живковић.

Он је нагласио и да ће се у годинама пред нама наставити са унапређењем како опреме, тако и услова за рад јер на то обавезује наслеђе генерација које су створиле овај систем.

Р. Е.

Већа снага и поузданост

Припремне активности за радове на ревитализацији „Власинских хидроелектрана“ су у складу са договореном динамиком, чиме су створени предуслови да на јесен започнемо и физичке радове на терену, најпре на улазној грађевини, поручио је Душан Живковић, генерални директор „Електропривреде Србије“.

– „Власинске ХЕ“ дуже од седам деценија значајан су извор вршне енергије за електроенергетски систем наше земље. Обновом опреме и применом савремених технолошких решења биће обезбеђен стабилнији рад система и већа расположивост агрегата у наредних бар 30 година. Очекујем максималну посвећеност свих партнера у овом веома сложеном и значајном енергетском пројекту како би се реализовао динамички план и избегли било какви додатни трошкови – рекао је Живковић 22. јула на састанку са извођачима и главним подизвођачима радова у Сурдулици.

Обнова предвиђа реконструкцију и модернизацију свих агрегата, помоћних система и хидромашинске опреме.

Живковић је нагласио да се само кроз континуирану улагања унапређује поузданост електроенергетског система.

– Захваљујући већ завршеним ревитализацијама реверзибилне хидроелектране „Бајина Башта“, као и ХЕ „Ђердап 1“ и „Зворник“, хидросектор ЕПС данас је снажнији за 172 MW. То је резултат дугорочног и одговорног инвестиционог циклуса који ћемо наставити и у наредном периоду, јер су модерни и поуздани производни капацитети кључ енергетске стабилности Србије – рекао је генерални директор ЕПС.

Састанку и обиласку „Власинских“ ХЕ присуствовали су и представници Европске банке за обнову и развој (ЕБРД) и Делегације Европске Уније у Србији.

Укупна вредност пројекта износи 109,7 милиона евра, а финансирање се реализује кроз кредит ЕБРД у износу од 67 милиона евра, Европска унија је обезбедила бесповратна средства у износу од 15,43 милиона евра преко Инвестиционог оквира за Западни Балкан (WBIF), док преостала средства од 27,26 милиона евра обезбеђује ЕПС.

Р. Е.

■ Железнички транспорт ТЕНТ

Безбедан и поуздан пуних 57 година

Железнички транспорт ТЕНТ и „Електропривреде Србије“ 30. августа обележава 57 година рада. На тај дан 1969. године, прва испорука угља са површинских копова РБ „Колубара“ пристигла је пругом до ТЕ „Обреновац“. На челу композиције била је парна локомотива под серијским бројем 33, којом су управљали радници „позајмљени“ из „Југословенских железница“. У вагонима налазило се главно погонско гориво за тада једини блок ТЕНТ А, који ће 7. марта 1970. произвести и испоручити прве киловат-

часове електричне енергије за домаћи електроенергетски систем.

На обалама Саве касније су ницали нови производни капацитети – ТЕНТ А у Обреновцу и ТЕНТ Б у Ушћу. Грађевински материјал, делови и опрема за њихову изградњу и покретање, углавном, су допремљени индустријском железницом.

Од „пионирских“ почетака до данас, ТЕНТ током 57 година рада, Железнички транспорт је једном од најоптерећенијих пруга у Европи, превезао више од милијарду тона угља, као и на милионе тона другог терета.

ЖТ ТЕНТ је данас ефикасан, безбедан и поуздан систем, који располаже са око 100 километара пружних колосека, шест утоварно-истоварних станица и 543 железничка возила – 33 локомотиве и 510 вагона. Употпуњују их неопходна саобраћајна сигнализација и грађевинска механизација. Да на индустријској железници ТЕНТ-а све „клапа“, по 24 часа дневно, свих 365 дана годишње, стара се око 600 запослених, који су распоређени у три службе: Служби вуче, Саобраћајној служби и Служби одржавања.

Кад је реч о актуелном тренутку, ЖТ-а функционише према „реду вожње“, с тим што су послови и планови прилагођени летњем режиму саобраћаја. Захваљујући благовременом планирању, доброј организацији и великом ангажовању запослених и извођача радова, предвиђени радови, пре свега ремонтни, завршени су квалитетно и у планираним роковима. То се првенствено односи на машинску регулацију колосека, такозвано решетање, које су у мају и јуну, заједнички реализовале екипе радника из ЖТ-а и извођачке фирме ЗГОП Нови Сад. Третманом „решетања“ обухваћени су колосек 3 станице Ворбис и деоница пруге Стублине – Ворбис. Замена шина обављена је у станици Обреновац, као и на деоници пруге Обреновац – Стублине. У станицама Тамнава и Ворбис саниран је по један колосек и замењене су укупно четири скретнице. Завршно је и лежиште моста на прузи Бргуле – Вреоци.

Р. Е.

У славу рудара и рударства

ЕПС-ови рудари, у условима нових изазова на регионалном енергетском тржишту, још једном су потврдили да су стуб енергетске сигурности Србије

П олагањем венаца на Спомен обележју рудару у Старом Костоцу, где је давне 1870. године и започело ископавање угља, 6. августа обележен је Дан рудара у Огранку „ТЕ- КО Костолац“. У част генерација које су радиле у некадашњим подземним и садашњим површинским коповима венце су положили Милан Новаковић, посебни саветник министарке рударства и енергетике Дубравке Ћедовић Хандановић, Милан Лаковић, извршни директор за финансије и Александар Јаковљевић, извршни директор за инвестиције, Момчило Милић, директор за производњу угља и Жељко Илић, директор за производњу енергије, у огранку „ТЕ- КО Костолац“, представници костолачког синдиката, градоначелник Пожаревца и представници Градске општине Костолац.

Милан Новаковић, посебни саветник министарке рударства и енергетике, истакао је да су рудари, захваљујући свом знању, одговорности и професионализму, један од најважнијих ослонаца српске привреде и енергетске стабилности.

– ЕПС-ови рудари, у условима нових изазова на регионалном енергетском

тржишту, још једном су потврдили да су стуб енергетске сигурности Србије. Костолачке термоелектране веома су значајне за електроенергетски систем у условима повећане потрошње струје, ниског водостаја Дунава и смањене производње у хидроелектранама. Посебно је важно што су рудари Површинског копа „Дрмно“, након прошлогодишње рекордне производње, и ове године премашили планиране количине ископаног угља, док залихе угља на депонијама настављају да расту. То је важна гаранција сигурног рада термоелектрана током предстојеће зиме – рекао је Новаковић.

Он је нагласио да Министарство рударства и енергетике остаје посвећено унапређењу законодавног оквира, безбедности и услова рада, као и дугорочном развоју рударског сектора.

Директор Површинског копа „Дрмно“ Срђан Милошевић подсетио је присутне да Дан рудара обележавамо у знак сећања на једну дугу традицију и континуитет рударења на овим просторима до данас.

– Рударство као привредна грана увек је позитивни индикатор развоја области рударења, носилац капиталних инвестиција, високих технологија, социјално економских

■ Срђан Милошевић

стандарда и самим тим је један од темеља стабилности државе, а у нашем случају и један од важних чинилаца стабилног енергетског система ЕПС-а. Оно што нас рударе издваја од већине професија, то је да се сваки проблем континуирано решава без обзира на услове. Захваљујем се свим радницима на досадашњим резултатима, са жељом да наредни премаше претходне. Хвала и руководству ЕПС-а на разумевању за изазове које имамо и подршци за решавање, али и на имплементацији високих технологија, које подразумевају и формирање високо технолошких кадрова као индикатора развијености једне државе – рекао је Милошевић.

■ Саша Павловић

Градоначелник Пожаревца Саша Павловић истакао је да нас Дан рудара подсећа на далеку 1893. годину, када је у знак сећања на штрајк у Сењском руднику установљен празник који слави храброст и достојанство радника под земљом.

– Од тада, Дан рудара није само празник једне професије, већ и дан поштовања према људима који својим трудом обезбеђују енергију за читаву Србију – рекао је Павловић.

Он је подсетио да је Костолац одувек био срце рударства у нашем крају.

– Овај град сведочи о генерацијама које су својим рукама градиле темеље развоја кроз производњу угља, топлотне и електричне енергије. Попут најсјајнијег ордена људи овде истичу понос што су део велике рударске породице. Ипак, Костолац није само рударско место, већ и средина у којој су се, управо захваљујући рударењу, вековима сусретали и прожимали различити народи и обичаји. У име града Пожаревца, честитам вам празник уз најдубље поштовање и захвалност. Нека вам сваки дан буде испуњен здрављем и поносом и срећан вам Дан рудара – рекао је Павловић.

Р. Е

Сећање на прве кораке

Поводом обележавања Дана рудара приређен је и пригодан рецитал, који је указао на значај рударства у историји, али и будућности Костолаца. Учесници патриотског пројекта „Моја Србија“, који реализује Психолошки центар „Костолац“, под руководством Оливере Хајровић, оживели су сећање на прве рударске кораке и показали како се рад, знање и визија преносе кроз време, од првих рударских лампи до савремених технологија и нових извора енергије.

■ Милан Павковић и Александар Јаковљевић

■ Жељко Илић и Момчило Милић

Поуздан ритам најмлађег блока

На овом блоку енергетика и екологија иду руку под руку

Још пре него што сунце у потпуности обасја димњаке Термоелектране „Костолац Б“, на термокоманди блока БЗ радни дан већ увелико траје. У просторији испуњеној монитормима, сигналним лампицама и тихим зујањем рачунарске опреме нема тензије, али нема ни опуштања. Сваки поглед усмерен је ка екранима, свака информација има своју тежину, а свака одлука може бити пресудна за сигуран рад најмлађег и најсавременијег производног блока у Србији.

Прва смена почиње преузимањем дежурства. Прегледају се параметри рада, проверава стање постројења и размењују

информације са колегама које завршавају ноћну смену. Све мора бити прецизно, јер у оваквом систему нема простора за импровизацију.

– На почетку смене контактирамо особље и проверавамо да ли је из претходне смене остао неки проблем који треба решити. Након јутарњег састанка организујемо активности како бисмо све решили и омогућили да наредне смене раде што сигурније – објашњава Далибор Добросављевић, инжењер производње за турбогенераторско постројење и црпну станицу.

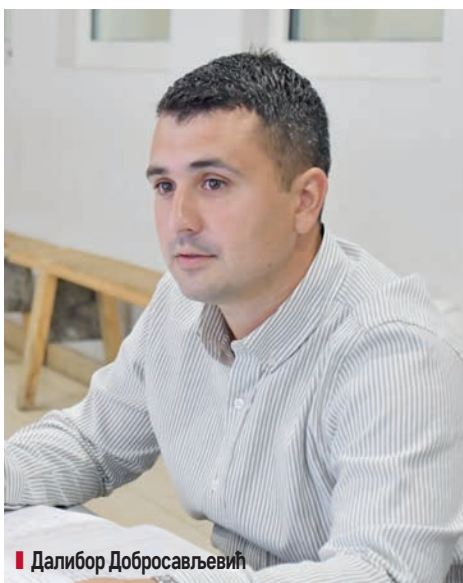
Блок БЗ није значајан само због своје снаге. Он представља и нови стандард у заштити животне средине. Опремљен је системима за смањење емисије азотних оксида, постројењем за одсумпировање димних гасова и савременим системима за третман отпадних вода, чиме

производња електричне енергије добија и важну еколошку димензију.

– На овом блоку енергетика и екологија иду руку под руку. Приоритет је да поуздана производња, али и смањење утицаја на животну средину у највећој могућој мери – истиче Добросављевић.

Његов посао није само да прати рад постројења. Он координира људе, доноси одлуке и води тим који у сваком тренутку мора да функционише. Управо се тај тимски дух види чим се закорачи у термокоманду. Разговори су кратки, јасни и усмерени на посао, али иза професионалне комуникације крије се међусобно поверење грађено кроз свакодневни заједнички рад.

Међу инжењерима који су од самог почетка учествовали у успостављању рада блока БЗ је и Томислав Живковић. Он је постао

Далибор Добросављевић

Томислав Живковић

Петар Миладиновић

део колектива Термоелектране „Костолац“ 2020. године. Почетак рада на новом блоку обележила је сарадња са кинеским стручњацима, који су били задужени за обуку запослених. Томислав ово искуство описује као драгоцену прилику за стицање нових знања и упознавање са савременим технологијама.

– Сарадња са кинеским колегама донела нам је много нових искустава. Највећи изазов био је језик, јер је мали број њих говорио енглески, па смо без преводилаца тешко могли да се разумемо – каже Томислав.

Ипак, заједнички циљ био је важнији од језичких баријера. Знање се преносило кроз свакодневни рад, практичне примере и заједничко решавање проблема. Временом су искуство кинеских стручњака и ангажовање домаћих инжењера створили тим способан да

самостално управља једним од најсложенијих енергетских постројења у земљи.

Како истиче, добри међуљудски односи су олакшали свакодневни рад. Већину колега познавао је из претходног периода, а са новим члановима тима одмах је успоставио добру сарадњу. За њега је то био период интензивног учења, али и сусрета са потпуно новим технологијама.

На термокоманди се јасно види колико је технологија променила начин рада у енергетици. На десетинама монитора приказани су сви кључни процеси у електрани. Готово сваки сегмент производње може да се прати у реалном времену, али иза модерне опреме и даље стоји човек који доноси коначне одлуке.

Док млађи инжењери свакодневно стичу нова искуства, иза њих стоје људи који су

Непрекидно учење

Термокоманда блока Б3 је место на којем се послови одвијају у тишини, али уз велику одговорност и врхунску стручност. Људе који њоме управљају не одређује само професија. Радозналост, истраживачки дух и жеља за сталним усавањивањем чине их подједнако занимљивим саговорницима колико и поузданим стручњацима. Љубав наших саговорника према историји, астрономији и генеалогии или родословљу открива личности које ширину знања претварају у професионалну сигурност.

деценије провели у термоелектрани. Један од њих је Петар Миладиновић, шеф Службе производње, који у Термоелектрани „Костолац Б“ ради још од 1988. године. После готово четири деценије рада, уверен је да ниједна технологија не може да замени знање и искуство људи.

Његов највећи задатак данас није само организација производње, већ стварање нових стручњака који ће једног дана преузети најодговорније послове.

– Потребно је најмање пет година да се инжењер оспособи за овако одговорну функцију. Овај посао захтева интересовање за технику, велику одговорност и сталну жељу за учењем. Трудим се да препознам младе инжењере који имају потенцијал. После тога долазе обука, рад уз искусније колеге и непрекидно усавањивање. Из сваке ситуације настојимо да извучемо поуку која ће нас учинити бољим – објашњава Миладиновић.

Док се смена полако ближи крају, на термокоманди то не значи да је посао завршен. Контрола система траје без прекида, јер производња електричне енергије не познаје паузу. Смењују се људи, али одговорност остаје иста.

В. Зарић

Рудари у срцу угљеног

Иза свих бројки о производњи, налазе се људи који су спремни да заједничким снагама приону на посао

Рудари „немају ни светак ни петак“, већ радне и нерадне дане. А Угљени систем на копу „Дрмно“ ради 24 сата и познаје само ужурбане дане – нема предаха ни тишине. Кота – 150 метара испод нивоа Дунава. Циљ – испоручити потребне количине угља за рад термоелектрана и производњу електричне енергије. У сложеној динамици, преплиће се рад багера, помоћних машина, трака, али најважнија карика су људи – њихово знање, искуство, планирање, размена информација, доприносе да се остваре задати производни планови, уз очување безбедности и здравља на раду.

На Површинском копу „Дрмно“ ради БТД систем, који обухвата три багера и четири бандвагена, сложен и велики систем трачних транспортера који пребацују све што се откопа ка термоелектранама. Уз то, на Угљеном систему у сваком тренутку се налази стотинак рудара, а овом броју треба додати и људе ангажоване у помоћној механизацији, који такође чине важну карику у колективу БТД система.

Да би се производња одвијала без застоја, рудари размењују информације током читавог дана. Примера ради, у току прве смене, рударски пословођа Слободан Павловић прими више од 50 позива од својих колега на БТД систему, а томе треба додати и практично сталну комуникацију путем радио станица.

– Не може се постићи ништа без добре организације. Иза свих бројки о производњи, налазе се људи који су спремни да заједничким снагама приону на посао и ураде оно што се тражи од њих. Реч о послу који тражи потпуну посвећеност јер Угљени систем ради непрестано. Захтева се велика усклађеност свих укључених у производни процес, информације стално пристижу и ситуација се непрестано мења. Производња угља је специфична и рад на БТД систему се не може поредити са откопавањем јаловине. Овде је у сваком тренутку присутна свест да планирана количина угља треба да се испоручи термоелектранама и све снаге се усмеравају у том правцу – рекао је Павловић.

Када долазе у прву смену, рударе дочека рапорт из треће смене у коме се преносе кључне информације.

– Информације стално проверавамо, важно је да знамо шта се дешава на терену и шта треба решавати у току прве смене, да би у наредним сменама производња угља ишла

■ Слободан Павловић

■ Марко Миленовић

како је планирано. Након тога се дефинише шта можемо и шта ћемо прво предузети на терену. Следећи корак је праћење реализације договорених интервенција на терену, координација свих машина по утврђеном приоритету – наводи Павловић.

Важна је и сарадња са другим фирмама и службама.

– Када је потребна припрема за померање трака, захтевамо много машина, које тражимо и од ПД „Аутотранспорт“ и од наших колега

из Сектора помоћне механизације. Принцип је да имамо све што је расположиво у датом тренутку, да не би долазило до кашњења у испоруци угља, јер су та померања захтевна и у временском и у организационом погледу – објашњава Павловић.

Према његовим речима, на терену су увек и помоћне машине, без којих би рад био незамислив.

– У свакој смени је ангажован по један булдожер из нашег Сектора помоћне

СИСТЕМА

механизације, а ту су и машине из ПД „Аутотранспорт“ са неколико булдожера или ровокопача. Осим континуалне производње угља, којом откопавамо највише лигнита, велики допринос даје и дисконтинуална производња угља. Реч је о неприступачним теренима за багере, тако да се ту ангажују ровокопачи и касније камиони, да би се свака тона откопала.

О динамици рада на Угљеном систему разговарали смо и са сменским рударским надзорником Марком Миленовићем, који на копу ради већ 10 година.

- Након добијања радних задатака од претпостављеног на Угљеном систему, следи даља организација посла у мом делокругу. Понекад је то да се багер транспортује на нову позицију, ако дође до застоја у раду, користимо га и за чишћење машина и све што се може урадити у том временском оквиру. Посао је комплексан, због саме конфигурације терена, као и багера, ради се уз велику опрезност и промишљеност, јер је здравље и безбедност на раду најважнији сегмент посла, односно да се сви запослени на крају радног дана безбедно врате својим кућама – рекао је Миленовић.

С обзиром да се налази у непосредној близини Дунава, коп „Дрмно“ се сврстава у заводњене, тако да је и борба са водом свакодневни задатак костолачких рудара.

Иста страст, различити терени

Између фудбала и рада у угљеном слоју има и доста сличности, више него што се на први поглед чини, и једно и друго захтевају концентрацију, брзу реакцију и способност прилагођавања тренутној ситуацији. Зато се и овде води рачуна да су радници спремни да дају свој максимум када се то од њих захтева, наглашава Слободан Павловић.

- Редовно се састајем са нашим шефом Угљеног система Душаном Стевићем како би играли фудбал или баскет. То доприноси да се мало растеретимо, али и да изградимо неку врсту тимског духа, који нам касније помаже и када заједно радимо. Пре две године, дошли смо на идеју да се пријавимо за учешће на традиционалном меморијалним турниру „Миомир Цвијић Рус“ који се организује поводом Дана рудара. Тим чине колеге које раде на угљу и прошле године били смо други, а сада очекујемо да макар поновимо тај успех или да чак будемо и победници – самоуверен је Павловић.

- Наша Служба одводњавања, као и ПД „Георад“, ствара предуслов да уопште и почнемо са радом. Тренутно се Угљени систем налази на 150 метара испод нивоа Дунава. И на самом копу, наша позиција се налази на најнижем нивоу, тако да се сви водени токови сливају баш ка нама. Редовним обиласком терена, проверавамо да ли је на површину избила нека нова „водена жила“ коју треба регулисати. Захваљујући колегама из одржавања, машинске и електро струке, све што „шкрипи“ решавамо брзо и у ходу, без њих не би могао ни да се замисли један дан на Угљеном систему. Сви производни успеси Угљеног система подједнако припадају и њима као и нама рударима – закључује Миленовић.

И. Миловановић

Од лампе до дигиталног доба - човек у центру рударства

Нове технологије омогућавају рударима да брже и ефикасније реагују приликом интервенција на копу, али се у основи свега и даље налази одговорност појединца који савесно и одговорно завршава радне задатке

Седамдесет седам кора

Мало је рећи да рударски хлеб има седам кора, већ слободно могу рећи, након скоро три деценије рада на копу „Дрмно“, да има 77 кора. Данас је машинство у одређеној мери и модернизовано на копу, али многе ствари су и даље остале подједнако захтевне. Боље је него раније у одређеним сегментима, али велики обим рада Угљеног система захтева да се сви ангажујемо максимално – каже Жељко Николић.

■ Никола Бањац

■ Милиша Степановић

■ Жељко Николић

Рудари на копу „Дрмно“ данас сведоче темељним променама у овој професији, која је у протеклим деценијама прошла кроз значајне модернизације у производњи откривке и угља. Томе припада и увођење савремених диспечерских центара у костолачком огранку „Електропривреде Србије“, што у великој мери олакшава и свакодневне радне активности на „Дрмну“.

Млађој генерацији рудара, којој припада Никола Бањац, први багериста на роторном багеру 470 на угљу, имплементација савремених технологија јесте природан развој рударства.

- Данас на Угљеном систему имамо Диспечерски центар и систем се сада покреће аутоматски с једног места. Штедимо на времену, лакше детектујемо промене битне за наш рад. Посао није нимало лак и тек када неко пређе одређену километражу у нашим цокулама, може да говори о тежини рударског посла. Наши људи дају све што је у њиховој моћи да багер ради како треба и

да машина напредује. Некада је било и теже, што знамо по причама старијих колега, али и данас морамо да радимо и по сунцу и по киши. Аутоматизација процеса у производњи помаже, али ништа не може да замени рудара на самом терену – рекао је Бањац.

Дугогодишњим радом стиче се и посебан однос према машинама, на шта указује Милиша Степановић, машински пословођа на БТД систему. Деценијска припадност ЕПС-у развија лојалност и домаћински однос и према колективу и према машинама.

- Комуникација је данас значајно унапређена и захваљујући већој информативности система, брже реагујемо и број непланираних застоја је значајно мањи него раније. Конкретно, на багеру 800 радим већ 33 године и верујем да ћу овде остати до пензије. Звучи необично, али брига о овим машинама постала је саставни део мене. Ослушкујемо и бринемо о сваком детаљу, а главни нам је задатак да ради што боље. Машинско одржавање багера на угљу је

изазовно и тражи да се увек брзо реагује да не би била успорена производња угља. Сви радимо заједно ка том циљу, откопавању и испоруци угља термоелектранама. Радимо паралелно на превентиви и на отклањању кварова. Реч је о сложеним захватима, али треба рећи да нам у одређеној мери данас помажу и савремене технологије – оцењује Степановић.

Сложени технолошки захвати у производњи угља саставни су део рада сваког површинског копа, истиче Жељко Николић, шеф машинског одржавања Угљеног система, који је био вишеструки првак Србије у шаху у млађим категоријама.

- У слободно време, тренирао сам шах, који доста развија логику и то доста користи у овом послу. Машинско одржавање рударске механизације стално ствара неке нове ситуације и захтева њихово решавање – рекао је Николић.

И. Миловановић

Знање улива поверење

У Служби за довод горива и одвод продуката сагоревања реализовано је више реконструкција система, које су додатно унапредили сигурност и поузданост рада

О континуираном и безбедном раду Службе за довод горива и одвод продуката сагоревања, једном је од кључних услова за стабилан рад Термоелектране „Костолац Б“, свакодневно брине млади машински инжењер Вељко Перић. Заједно са колегама координира процес пријема, третмана и одлагања продуката сагоревања, водећи рачуна о поузданости постројења, заштити животне средине и безбедности запослених.

Перић је средњу Техничку школу са домом ученика „Никола Тесла“ завршио у Костоцу, а потом је дипломирао на Факултету техничких наука у Новом Саду, на смеру Енергетика и процесна техника. Од 2022. године запослен је у ТЕ „Костолац Б“ и он је инжењер за отпрему пепела и шљаке.

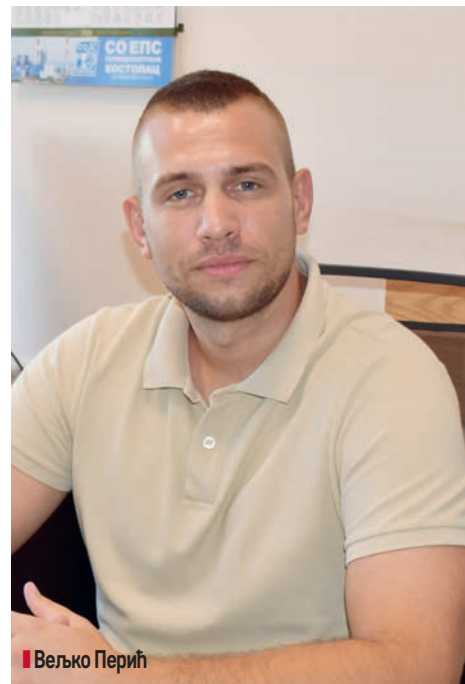
Његов посао подразумева координацију рада запослених и опреме, као и свакодневну сарадњу са другим службама, пре свега са Службом одржавања, како би сви уређаји били у функцији, а процес се одвијао без застоја.

– Најпре се обавља пријем продуката сагоревања – пепела и шљаке, затим њихово третирање и транспорт до пепелишта. Веома је важно да цео процес буде неометан и све потешкоће решавамо одмах – објашњава Перић.

Према његовим речима, последњих година у Служби за довод горива и одвод продуката сагоревања реализовано је више реконструкција система, које су додатно унапредили сигурност и поузданост рада. Посебан акценат стављен је на аутоматизацију процеса, чиме се смањује могућност људске грешке и повећава ефикасност постројења.

– Значајан сегмент овог посла односи се на заштиту животне средине. Продукти сагоревања третирају се мешањем са кречом да би се добила чврста смеша која спречава развејавање пепела током транспорта и одлагања – наводи Перић.

Његов радни дан почиње прикупљањем и анализом информација из претходне смене, након чега се сагледавају евентуални проблеми и одмах приступа решавању. Редовни обиласци погона представљају

■ Вељко Перић

саставни део посла, како би се стање на терену проверило и потврдиле све пристигле информације.

Како истиче Перић, нови систем на блоку БЗ и даље доноси нова искуства, док свакодневне активности обухватају наручивање креча, организацију транспорта, као и редовно чишћење погона након сваке отпреме.

– Посао је динамичан, непредвидив и управо зато занимљив. Окружен сам квалитетним и вредним људима од којих свакодневно учим. Добра организација, међусобно поверење и тимски рад кључни су за успех, јер се овде ниједна важна одлука не доноси појединачно – закључује Перић.

В. Зарић

Безбедност на првом месту

На први поглед ненаметљив, а у послу прецизан и одговоран, Перић пажљиво прати сваки детаљ, јер зна да од његових одлука зависе и поуздан рад постројења и безбедност људи.

– Велика пажња посвећује се безбедности запослених. Сви радници пролазе одговарајућу обуку, а контрола примене мера заштите на раду, коришћења личне заштитне опреме, као и организација рада и одмора, део су мојих свакодневних обавеза – каже Перић.

Свечано обележен Свети Прокопије

■ Сечење славског колача

■ Најбољи ученици костолачких школа

■ Концерт групе „Легенде“

Поводом градске славе Светог Великомученика Прокопија, Костолац је и ове године свечано обележио празник свог заштитника. Свети Прокопије, један од најпоштованијих ранохришћанских мученика, у православној традицији симболизује непоколебљиву веру, храброст и истрајност, вредности које вековима окупљају вернике и чувају духовни идентитет заједнице.

Свечаност је окупила велики број грађана, представника Српске православне цркве, Градске општине Костолац и Града Пожаревца, настављајући тако вишедеценијску традицију саборности у прослављању градске славе.

Обележавање је започело вечерњим богослужењем у Храму Светог Максима Исповедника, након чега је улицама Костолаца прошла традиционална литија. Централни део свечаности била је Свечана академија у порти храма, отворена извођењем химне „Боже правде“ у интерпретацији Марине Ивић.

Част овогодишњег колачара припала је Зденки Радосављевић, руководиоцу Службе за буџет и финансије ГО Костолац, која је славски колач за наредну годину предала чланици Већа Јелени Ридег.

Серџо Крстаноски, председник ГО Костолац, поручио је да градска слава представља прилику да се подсетимо вредности које повезују људе – вере, заједништва, међусобног поштовања и одговорности према средини у којој живимо.

Беседу је одржао протојереј Дејан Лазаров. Он је рекао да су живот и страдање Светог великомученика Прокопија пример непоколебљиве вере, пожртвованости и духовне снаге. Протојереј Лазаров се захвалио свима који су допринели уређењу црквене порте, нагласивши да храм остаје место молитве, саборности и заједништва.

Саша Павловић, градоначелник Пожаревца, честитао је славу свим грађанима Костолаца и рекао да ће Пожаревац наставити да подржава развој ове Градске општине, уз очување њеног духовног, културног и историјског наслеђа.

Свечаност је завршена концертом групе Легенде.

Ј. Јовић

Награде најбољим ученицима

У оквиру Свечане академије уручене су повеље и награде најуспешнијим ученицима основне и средње школе у Костолицу. За њаке генерације проглашени су Дуња Димитриј из Основне школе „Јован Цвијић“ и Стефан Којић из Техничке школе са домом ученика „Никола Тесла“.

Најбољи спортисти у својој генерацији су Ленка Огњановић и Павле Радивојевић док су за најангажованије ученике генерације проглашени Душан Станојевић и Страхиња Цимеша.

Дан дружења и доброг залагаја

Занимљиво такмичење у припремању рибље чорбе

Највећу пажњу привукло је традиционално такмичење у кувању рибље чорбе

Плажа „Топољар“ у Костолцу била је 6. августа место сусрета љубитеља добре хране и дружења. Гастрономско-туристичка манифестација „Костолачки котлић“, традиционално такмичење у кувању рибље чорбе, окупила је 155 такмичарских екипа из Костолаца и бројне учеснике из других градова Србије, док су хиљаде посетилаца уживале у рибљој чорби, богатом Етно сајму, спортским садржајима и вечерњем концерту.

Да је „Костолачки котлић“ прерастао оквире локалне манифестације потврдио је и Далибор Илић, заменик председника Градске општине Костолац и покретач ове гастрономске смотре. Он је истакао да велики број такмичара, али и посетилаца различитих генерација, сведочи о сталном развоју и све значајнијем месту које ова манифестација заузима на туристичкој и културној мапи Србије. Манифестацију је свечано отворио Драган Николић, директор Центра за културу Костолац.

Највећу пажњу привукао је „Костолачки котлић“. Жири који су чинили Срећко Миладиновић, Немања Радивојевић и Стојан Богдановић, прогласио је најбољом чорбу коју је спремио Небојша Нешић из Пожаревца. Друго место припало је Јелени Редић Грујић из Гаја, а треће Зорану Стојановићу из Дубравице. Титулу најлепше куварике понела је Николина Стојковић, док је признање за посебан допринос промоцији манифестације уручено Стојану Богдановићу. Награде су

победницима уручили Серџо Крстаноски, председник Градске општине Костолац, Далибор Илић, заменик председника и Милена Церовшек, председница Скупштине ГО Костолац.

Посебан део програма био је Етно сајам, на којем су удружења жена представиле традиционална јела, рукотворине и старе занате. За свеукупног победника проглашено је Удружење жена „Кленовник“, док је најлепши штанд припремило удружење жена АФЖ „Миленко Стојковић“ из Кличевца. Признања су

Најуспешније удружење жена на Етно сајму

Меморијални турнир у малом фудбалу

Турнир у малом фудбалу

У оквиру обележавања Дана рудара одржан је и Осми меморијални турнир у малом фудбалу „Миомир Цвијић Рус“, који је окупио осам екипа. Победнички пехар освојио је „Аутотранспорт“, друго место припало је екипи „Копови“, а треће „БТД“. Награде је уручио Горан Стојићевић, представник Синдикалне организације „Копови Костолац“.

додељена и за најлепшу погачу, старинске колаче и пите, вез, ћилим, народну ношњу, старе предмете и најоригиналнији производ, чиме је још једном потврђено богатство традиције и умећа учесника из различитих крајева Србије.

Вече је завршено ватрометом и концертом Раде Манојловић, који је окупио бројну публику и ставио тачку на још једно успешно издање манифестације „Костолачки котлић“ у организацији Центра за културу „Костолац“, под покровитељством Града Пожаревца и ГО Костолац.

J. Јовић

Сусрети уметника

Седамнаеста Међународна ликовна колонија „Костолац 2026“, одржана од 27. до 30. јула у Центру за културу „Костолац“, окупила је уметнике из Србије, Републике Српске и Русије.

Ликовну колонију је отворио Драган Николић, директор Центра за културу „Костолац“, који је уметницима пожелио успешан

рад и добру инспирацију. Свечано отварање обележили су наступ вокалне солисткиње Марије Дражић и стихови локалних песника Драгана Радосављевића и Горана Стевића.

Организатор манифестације је Удружење ликовних стваралаца Костолац „Спектар“, у сарадњи са Центром за културу и под

покровитељством Градске општине Костолац.

Снежана Милошевић, председница Удружења „Спектар“, истакла је да колонија већ седамнаест година представља место сусрета уметника, размене искустава, нових идеја и пријатељстава. Она је нагласила да уметност има снагу да повезује људе,

превазилази разлике и оставља трајне вредности.

Током четири дана, уметници су стварали нова дела, размењивали искуства и упознавали културно-историјско наслеђе Браничевског краја. Посетили су и Археолошки парк Виминацијум и локалитет средњовековног Браничева.

Ј. Јовић

Као код куће

Међу учесницима колоније је и професионална сликарка Елена Остраја из Русије, која живи и ствара у Италији. Она у Србији борави четврти пут, а други пут је учесник ликовне колоније у Костоцу. Како је истакла, Србију доживљава као братску земљу и увек се радује доласку због срдечног пријема, дружења и незаборавних тренутака које овде проводи.

– Увек ми је драго да дођем у Србију. Костолац ме својом природом, људима и атмосфером подсећа на мој родни крај, због чега се овде осећам као код куће – рекла је Остраја.

Концепт слободног стваралаштва

Костолац је и овог лета био место сусрета уметника различитих култура, традиција и стваралачких поетика

На 11. Међународној ликовној колонији „Осмех Костолаца“, одржаној од 21.

до 25. јула, учествовало је двадесетак сликара из Србије, Републике Српске, Румуније, Уједињених Арапских Емирата, Алжира и Етиопије, који су током пет дана стварали нова дела и размењивали уметничка искуства.

Манифестација је почела изложбом радова насталих на прошлогодишњој колонији у Библиотеци у Костоцу, док је у оквиру пратећег програма Центар

за културу Костолац организовао културно вече. Уз музику и фолклор, гости су се упознали са српском традицијом, културом и обичајима, а дружење је протекло у пријатној атмосфери.

Колонију је организовало Ликовно удружење „Кевро“, које већ једанаест година развија ову манифестацију као арт простор

за сусрет уметника из различитих земаља. Поред стварања нових дела, колонија подстиче размену искустава, успостављање сарадње и повезивање људи кроз уметност.

Од оснивања 2015. године, Међународна ликовна колонија „Осмех Костолаца“ негује концепт слободног стваралаштва,

без задатих тема, остављајући уметницима потпуну слободу да се изразе техникама и мотивима које сами одаберу.

Организатори истичу да манифестација од почетка има и хуманитарну димензију, која се огледа у организацији хуманитарних ликовних колонија и поклањању уметничких дела.

Овогодишња колонија завршена је новим уметничким радовима који ће остати као сведочанство још једног успешног окупљања, а „Осмех Костолаца“ је потврдио свој значај као један од препознатљивих културних догађаја овог краја.

Ј. Јовић

Атрактивне рукометне партије на песку

Традиционални турнир у рукомету на песку „Костолац опен 2026“ одржан је од 31. јула до 2. августа у Спортско-рекреативном центру „Топољар“. Организатори турнира су Спортско удружење „Рудар 2025. Костолац“ и Центар за културу „Костолац“ под покровитељством Градске општине. Такмичило се 12 екипа, осам женских и четири мушке, из различитих градова Србије, које су показале висок ниво игре и такмичарског духа.

У женској конкуренцији прво место и титулу најбоље екипе освојила је екипа „БХЦ Срем“ из Сремске Митровице, друго место је припало екипи ЖРК „Црвена звезда“ из Београда, док су треће место освојиле рукометашице екипе „Умчари“ из Умчара.

У мушкој конкуренцији прво место је освојила екипа „2Арег“ из Новог Сада, екипа „БХЦ Колубара“ из Лазаревца је освојила друго место, док је треће место припало екипи „Студента“ из Београда.

Пехаре и медаље су уручили Милица Митић и Никола Ненадић, организатори турнира „Костолац опен 2026“, док је амбасадорка турнира била Бојана Милић.

Организатори су се побринули да такмичење протекне у најбољем реду, уз добру организацију, фер суђење и богате пратеће садржаје за посетиоце.

„Костолац опен 2026“ још једном је потврдио значај спорта у промоцији здравог начина живота, дружења и сарадње међу младима. Успешна организација и велики одзив учесника представљају добру основу да ова спортска манифестација и наредних година окупи још већи број такмичара и посетилаца.

„Рудар“ почиње првенство у Смедереву

Жреб за такмичарску сезону 2026/27. за АРКУС и Супер Б рукометну лигу Србије одржан је 7. јула у Београду. Највећа новост ове сезоне је прелазак Супер Б лиге, другог ранга такмичења у држави, на јединствен формат са 16 клубова, уместо досадашњег, у коме је по 12 клубова било подељено у две групе. Ова промена доноси знатно јачу конкуренцију, већи број квалитетних утакмица и неизвеснију борбу током читавог првенства.

„Рудар“ из Костолаца добио је такмичарски број 12, а вољом жреба сезону у Супер Б лиги отвара на гостујућем терену. У првом колу, које је на програму 5. септембра, „зелено-црни“ у једном од најзанимљивијих дуела уводне рунде одмериће снаге са екипом „Смедерева“. Пред костолачким рукометашима је сезона пуна изазова, у којој ће кроз јаке утакмице покушати да потврде да су равноправан ривал најбољим екипама у лиги.

Миа Шарановић прва

Прва два кола Првенства Србије у спортском риболову за жене одржана су у јулу на стази „Топољар“. Организатор такмичења било је костолачко Спортско-риболовачко друштво „Дунавац“.

Након два узбудљива такмичарска дана, Миа Шарановић, чланица клуба „Master Carp“ из Костолаца, држи лидерску позицију. Она је тријумфовала у првом колу (2.340 поена), док је у другом колу заузела друго место (1.810 поена), што јој је са 4.150 освојених бодова после прве половине такмичења донело прво место.

СРД „Дунавац“ је имао три представнице. Након два кола, треће место у појединачном пласману држи Јасмина Радовић, њена клупска другарица Марија Лукић је четврта, а Сандра Илић седма. Шампионат државе наставља се у августу, када су на програму два завршна кола на Микан ацени у Дужињана.

Пехар за „Дунав“ из Острова

Први меморијални турнир у фудбалу на трави „Милош Сузић - Суле“, организован у знак сећања на некадашњег спортисту и истакнутог инжењера са Површинског копа „Дрмно“, одржан је у јулу у Дрмну. Током два дана узбудљивог спортског програма турнир је окупио бројне екипе, које су се бориле за вредан наградни фонд и престижна признања.

Шампионски пехар и прву награду од 100.000 динара освојила је екипа „Дунав“ из Острова, док су друго место и награда од 50.000 динара припали екипи костолачког „Рудара“. Такмичење је на трећем месту завршио тим „DR100IC“ из Костолаца, а на четвртм екипа „Берање“.

За најбољег играча турнира проглашен је Иван Текић, док је признање за најбољег голмана припало Николи Тизманову. Титулу најбољег стрелца понео је Стефан Миладиновић, који је постигао 13 голова, а награда за најлепши погодак турнира отишла је у руке Данијела Дамњановића.

Организатори су упутили велику захвалност свим учесницима и публици, уз поруку да ће овај турнир постати традиција која чува успомену на колегу Милоша Сузића.

Центар фудбалске Западне Србије

Костолачки „Рудар“ је 30. јула био домаћин годишње конференције клубова Фудбалског савеза Западне Србије (ФСРЗС). Овај традиционални скуп, који се редовно организује пред почетак сваке такмичарске сезоне, окупио је представнике свих клубова Српске лиге и зонских такмичења из читавог региона.

Радни део конференције био је подељен у две сесије према такмичарским нивоима. Прва је била посвећена Српској лиги Запад, а друга сесија зонским лигама - Дунав, Морава и Дрина. На дневном реду нашле су се кључне теме за функционисање клубова у наредном периоду. Делегати су детаљно анализирали и усвојили пропозиције такмичења за предстојећу сезону, дефинисали комплетан распоред одигравања утакмица и упознали се са најновијим изменама у фудбалским правилима.

Организација скупа овог нивоа представља велико признање за „Рудар“. Долазак фудбалских стручњака Западне Србије у Костолац потврда је да клуб из године у годину организационо и спортски напредује, и полако се враћа на велику сцену, која му по дугогодишњој традицији и припада.

Р. Е.

Припремио: П. Животић

Највиша признања чети за спасавање

Чета за спасавање постојала је још 1937. године, када је у тадашњој Краљевини Југославији Рударска инспекција наредила да се у некадашњој јами „Стари Костолац“ организује служба за спасавање. У тој новонасталој дружини, која је бројала шест чланова, користили су се изолациони апарати типа „Дрегер“ све до почетка окупације тадашње државе. За време Другог светског рата чета није званично постојала.

Стари Костолац, Кленовник и Ћириковац. Потом су уследили позиви из других средина, из других рудника којима је била потребна помоћ – у Јасеновцу, Јунковцу, као и при изградњи тунела за хидроелектрану у Кокином броду.

Велики удео у помоћи чета из Костолаца је имала после катастрофалног земљотреса у Скопљу 1963. године, када је својим радом потврдила спремност, искуство, али

■ Скопље 1963. године

После ослобођења, 1945. године, наставља се рад у обе јаме у Старом Костољцу и Кленовнику са новим апаратима марке „Екарт“. Централна чета за спасавање званично је формирана 1953. године.

У почетку спасилачка чета радила је само за своје потребе при јамама у рудницима –

и храброст својих чланова у спасавању и извлачењу из рушевина преживелих грађана. Уследиле су акције у Подвису, Ибарским рудницима, Колубарским угљенокопима, Маврову, Бечеју и јами „Морава“ у Алексиначком руднику, као и у читавој тадашњој Југославији. Спасилачка чета је

■ Група спасилаца из Костолаца

■ Припрема за једну од акција

располагала најмодернијом опремом, а у њој се налазили само одабрани радници тадашњег Индустријско – енергетског комбината „Костолац“.

Био је то велики хумани посао који је захтевао самоодрицање, знање, али и вештину да се угасе пожари, да се откопавају рушевине, да се изборе против отровних гасова и свих стихија. Почетком седамдесетих година 20. века чета је бројала 14 висококвалификованих радника, старости између 24 и 40 година. Половина су били инжењери, а другу половину су чинили мајстори. Тада је четом руководио инжењер Бата Јовановић, а чету су чинили браћа Поповић – Вукота и Вучина, Атанаско Радосављевић, Никола Ненадић, Тихомир Хајровић, Милијан Луковић, Часлав Шановић и Михајло Лечић. Сви су били награђивани, али и одликовани највишим југословенским мирнодопским одликовањима, од „Октобарске награде“ до „Ордена браства и јединства са златним венцем“. Затварањем рудника у „Ћириковцу“ 1973. године престала је потреба за оваквом четом.

Тамо где је пролазила „летећа чета“, пламен је узмицао, а они су били спасиоци, као граничари, увек на стражи.

Војкан Ивковић

ОТВОРЕНА
ПРИЈАВА ЗА:

ФОТО КОНКУРС

ЕПС КРОЗ МОЈ ОБЈЕКТИВ

НАЈБОЉА КОРПОРАТИВНА ФОТОГРАФИЈА

2026.

ЕПС

Фотографије треба да приказују сегменте из живота и рада запослених у Огранку „Костолац”. Конкурс је отворен до **1. децембра 2026. године**. Аутор на конкурс може да пошаље највише **10 фотографија**. На конкурс се примају фотографије у дигиталном запису, у jpg формату, димензија минимално **2000 px** по дужој страни, **300 dpi**. Аутори најбољих фотографија биће награђени.

Пошаљите радове на мејл адресе - glas.proizvodjaca@eps.rs и visnja.ognjanovic@eps.rs

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд, 658(497.11)(085.3)
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Костолац
ЕПС Енергија Костолац / главни и одговорни уредник Вишња Огњановић. - 2017, бр. 1 (нов.) - . -
Костолац : Електропривреда Србије, 2017- (Београд : Бирограф Комп). - 30 cm
Месечно. - Је наставак: ТЕ-КО Костолац = ISSN 2217-3374
ISSN 2560-5135 = ЕПС Енергија Костолац
COBISS.SR-ID 250295820

